

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6919/06
30.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Nevene Milojčić i Mirjane Ivić, članova veća, sa savetnikom Vesnom Karanović, kao zapisničarem, odlučujući u upravnom sporu po tužbi tužioca AA, protiv rešenja Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije broj 0031-10412-902/2006 od 23.10.2006. godine, u predmetu novčane naknade, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 30.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije broj 0031-10412-902/2006 od 23.10.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena na rešenje Nacionalne službe za zapošljavanje Republike Srbije - Filijala Sombor broj 1904 - 10411-1809-1/2006 od 03.08.2006. godine, kojim je odbijen njegov zahtev za priznavanje prava na novčanu naknadu za vreme nezaposlenosti.

U tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije, tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog pogrešne primene materijalnog prava, odnosno odredbe člana 109. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti. Navodi da je netačna tvrdnja tuženog organa da je svojom voljom sebe doveo u situaciju da mu prestane radni odnos u preduzeću "BB" jer je to preduzeće tražilo od radnika da se prijave za sporazumni prestanak radnog odnosa imajući u vidu buduću privatizaciju toga preduzeća. Kako je u preduzeću "BB" bio u radnom odnosu neprekidno desetak godina, a radni odnos kod poslodavca "VV" mu je trajao od 01.04.2006. godine do 30.04.2006. godine, smatra da je ispunio uslove za ostvarivanje prava na naknadu za slučaj nezaposlenosti. Predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iznetih u obrazloženju osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je osnovana.

Iz obrazloženja osporenog rešenja proizlazi da je zahtev tužioca za priznavanje prava na naknadu za slučaj nezaposlenosti odbijen zato što nije ostvario potreban staž osiguranja propisan odredbom člana 108. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti, pa se nisu stekli uslovi za priznavanje mu predmetnog prava. Međutim, iz spisa predmeta se vidi da je tužilac bio neprekidno osiguran kod d.o.o "BB" od 21.03.1997. godine do 31.03.2006. godine, po osnovu radnog odnosa na neodređeno vreme i od 01.04.2006. godine do 30.04.2006. godine, kod poslodavca "VV", po osnovu radnog odnosa na određeno vreme, što znači da je bio osiguran više od 12 meseci neprekidno i time ostvario uslov za ostvarivanje prava na novčanu naknadu propisanu odredbom člana 108. stav 1. Zakona o zapošljavanju i osiguranju za slučaj nezaposlenosti ("Službeni glasnik RS", br. 71/03 i 84/04) prema kojoj obavezno osigurana lica iz člana 105. tog Zakona imaju pravo na novčanu naknadu ako su bila osigurana najmanje 12 meseci neprekidno ili sa prekidima u poslednjih 18 meseci.

Osim toga tužilac ispunjava uslove i iz člana 109. navedenog Zakona kojim je propisano da nezaposleni ima pravo na novčanu naknadu u slučaju prestanka potrebe za obavljanjem poslova u skladu sa zakonom, a prema istom članu Zakona stav 2. ima pravo na novčanu naknadu i nezaposleni koji je bio u radnom odnosu na određeno vreme.

Kako je nesporno da je tužilac pre 04.05.2006. godine, odnosno pre podnošenja zahteva za ostvarivanje prava, bio u radnom odnosu na određeno vreme, da mu je radni odnos prestao u skladu sa zakonom protekom vremena na koje je bio zasnovan i da je bio osiguran kod različitih poslodavaca duže od 12 meseci neprekidno, to su, po oceni Vrhovnog suda Srbije, ispunjeni zakonom propisani uslovi za priznavanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti. Pri tome, po oceni ovog suda, za ostvarivanje prava na novčanu naknadu za slučaj nezaposlenosti nije od značaja dužina radnog staža na određeno vreme već priroda osiguranja za slučaj nezaposlenosti po bilo kom osnovu.

Iz navedenih razloga, nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je, na osnovu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude, s tim što je tuženi organ u ponovnom postupku vezan pravnim

shvatanjem i primedbama suda iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU,

dana 30.01.2008. godine, U. 6919/06

Zapisničar, Predsednik veća - sudija

Vesna Karanović, s.r. Snežana Živković, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MS